

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 678

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 7 septembrie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
693.	— Hotărâre privind revocarea dreptului de folosință gratuită al Federației Române de Rugby asupra unor bunuri imobile aflate în proprietatea privată a statului	2
704.	— Hotărâre privind darea în folosință gratuită a unor imobile proprietate publică a statului, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, unor federații sportive naționale	3–5
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.711.	— Ordin al ministrului educației și cercetării științifice privind aprobarea unor programe școlare pentru ciclul superior al liceului, filiera vocațională, profil pedagogic	6
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 12 din 8 iunie 2015 (Completul competent să judece recursul în interesul legii).....	7–12
	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII	
686.	— Decizie privind organizarea procedurii de selecție pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în banda de frecvențe 3410—3800 MHz	13–14
687.	— Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 551/2012 privind stabilirea tarifului de utilizare a spectrului	15–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind revocarea dreptului de folosință gratuită al Federației Române de Rugby asupra unor bunuri imobile aflate în proprietatea privată a statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se aprobă revocarea dreptului de folosință gratuită al Federației Române de Rugby asupra unui bun imobil, proprietate privată a statului, aflat în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, având datele de identificare prevăzute la poziția nr. 4 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 97/2002 privind darea în folosință gratuită a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, unor

federații sportive naționale și Comitetului Olimpic Român, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Datele de identificare ale imobilului prevăzut la art. 1 asupra căruia se revocă dreptul de folosință gratuită al Federației Române de Rugby sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Gabriela Szabo
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 26 august 2015.
Nr. 693.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului asupra căruia se revocă dreptul de folosință gratuită al Federației Române de Rugby

Nr. crt.	Denumirea bunului	Locul unde este situat bunul imobil	Persoana juridică care are în administrare bunul imobil	Persoana juridică căreia i se revocă dreptul de folosință gratuită asupra bunului imobil	Caracteristicile tehnice ale bunului imobil
1	Imobil	Municipiul București, bd. Mărăști nr. 18—20, sectorul 1	Ministerul Tineretului și Sportului C.U.I. 26604620	Federația Română de Rugby C.U.I. 4204062	Suprafața totală a terenului = 37.626,00 mp Suprafața construită = 26.261,02 mp, din care: 1. vestiare = 444,31 mp 2. grupuri sanitare = 31,01 mp 3. poartă = 53,70 mp 4. post trafo = 2,69 mp 5. teren principal de rugby = 9.811,98 mp 6. teren de antrenament și jocuri = 15.917,33 mp conform HG nr. 97/2002, modificată și completată prin HG nr. 566/2003 și HG nr. 2172/2004 privind darea în folosință gratuită a unor bunuri imobile, proprietate publică a statului, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, unor federații sportive naționale și Comitetului Olimpic Român și pentru transmiterea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor bunuri imobile aflate în administrarea Agenției Naționale pentru Sport și în folosință gratuită a unor structuri sportive C.F. nr. 210721

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind darea în folosință gratuită a unor imobile proprietate publică a statului,
aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, unor federații sportive naționale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 874 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 80 alin. (14) din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în folosință gratuită, pe o perioadă de 10 ani, unor federații sportive naționale, persoane juridice de drept privat, de utilitate publică, fără scop lucrativ, a unor bunuri imobile proprietate publică a statului, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului, reprezentând spații cu destinație de sediu al acestora, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Predarea-preluarea bunurilor prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Dreptul de folosință gratuită al federațiilor sportive naționale asupra bunurilor primite conform art. 1 încetează în situația în care Ministerul Tineretului și Sportului constată că bunurile nu sunt folosite potrivit destinației lor, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Gabriela Szabo
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 26 august 2015.
Nr. 704.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile proprietate publică a statului, aflate în administrarea Ministerului Tineretului și Sportului,
care se dau în folosință gratuită unor federații sportive naționale**

Nr. crt.	Nr. atribuit de M.F.P.	Codul de clasificare al bunului imobil	Denumirea	Locul unde este situat bunul imobil	Persoana juridică ce are în administrare bunul imobil	Persoana juridică căreia i se acordă dreptul de folosință gratuită asupra bunurilor imobile	Caracteristicile tehnice ale bunurilor imobile, total metri pătrați ocupați (Se includ și holurile de pe fiecare etaj.)
0	1	2	3	4	5	6	7
1	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Comitetul Național Paralimpic Cod fiscal 420381	Camera 9 (S = 14,87 mp) și camera 18 (S = 22,93 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, parter, pozițiile 27 și 40. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 4,68 mp
2	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Volei Cod fiscal 4203741	Camera 503 (S = 18,76 mp), camera 504 (S = 2,92 mp), camera 505 (S = 20,81 mp), camera 506 (S = 9,07 mp) și camera 507 (S = 15,11 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, pozițiile 1, 2, 3, 4, 5. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 19,45 mp
3	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Schi-Biatlon Cod fiscal 4204020	Camera 508 (S = 18,52 mp), camera 511 (S = 17,34 mp) și camera 512 (S = 13,67 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, pozițiile 6, 9 și 10. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 14,45 mp
4	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Tenis de Masă Cod fiscal 5194331	Camera 509 (S = 25,52 mp), camera 510 (S = 14,14 mp) și camera 703 (S = 19,72 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, pozițiile 7 și 8, etaj 7 poziția 14. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 17,33 mp

Nr. crt.	Nr. atribuit de M.F.P.	Codul de clasificare al bunului imobil	Denumirea	Locul unde este situat bunul imobil	Persoana juridică ce are în administrare bunul imobil	Persoana juridică căreia i se acordă dreptul de folosință gratuită asupra bunurilor imobile	Caracteristicile tehnice ale bunurilor imobile, total metri pătrați ocupați (Se includ și holurile de pe fiecare etaj.)
5	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Canotaj Cod fiscal 4203849	Camera 513 (S = 20,72 mp), camera 514 (S = 20,11 mp), camera 515 (S = 17,80 mp) și camera 526 (S = 25,15 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, pozițiile 11, 12, 13 și 24. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 24,45 mp
6	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului	Federația Română de Bob și Sanie Cod fiscal 10488406	Camera 516 (S = 13,80 mp) și camera 517 (S = 13,46 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, pozițiile 14 și 15. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 7,95 mp
7	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Aeronautică Română Cod fiscal 4204100	Camera 518 (S = 13,94 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, poziția 16. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 4,06 mp.
8	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Judo Cod fiscal 14397378	Camera 519 (S = 14,68 mp) și camera 520 (S = 16,37 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, pozițiile 17 și 18. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 9,06 mp
9	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Polo Cod fiscal 4203768	Camera 521 (S = 13,23 mp), camera 522 (S = 11,61 mp) și camera 523 (S = 17,00 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, pozițiile 19, 20 și 21. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 12,21 mp
10	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Orientare Cod fiscal 4400824	Camera 525 (S = 20,12 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 5, poziția 23. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 5,87 mp
11	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Dans Sportiv Cod fiscal 7104335	Camera 603 (S = 19,54 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, poziția 20. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 4,48 mp
12	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Gimnastică Cod fiscal 4203830	Camera 604 (S = 25,45 mp), camera 605 (S = 25,17 mp), camera 606 (S = 27,20 mp), camera 607 (S = 12,23 mp) și camera 608 (S = 14,91 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, pozițiile 19, 18, 17, 16 și 15. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 24,10 mp
13	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Yachting Cod fiscal 4340226	Camera 609 (S = 9,87 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, poziția 14. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 2,26 mp
14	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Kaiac-Canoe Cod fiscal 4203474	Camera 610 (S = 16,30 mp), camera 611 (S = 20,13 mp) și camera 612 (S = 19,97 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, pozițiile 13, 12 și 11. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 12,97 mp
15	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Lupte Cod fiscal 4204143	Camera 613 (S = 20,23 mp), camera 617 (S = 28,03 mp) și camera 618 (S = 26,86 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, pozițiile 10, 6 și 5. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 17,24 mp
16	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Haltere Cod fiscal 4204054	Camera 614 (S = 18,79 mp), camera 615 (S = 17,29 mp) și camera 616 (S = 9,77 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, pozițiile 9, 8 și 7. Cotă-parte dependințe (hol, băi) — 10,52 mp

Nr. crt.	Nr. atribuit de M.F.P.	Codul de clasificare al bunului imobil	Denumirea	Locul unde este situat bunul imobil	Persoana juridică ce are în administrare bunul imobil	Persoana juridică căreia i se acordă dreptul de folosință gratuită asupra bunurilor imobile	Caracteristicile tehnice ale bunurilor imobile, total metri pătrați ocupați (Se includ și holurile de pe fiecare etaj.)
17	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Popice-Bowling Cod fiscal 4340110	Camera 619 (S = 25,72 mp) și camera 620 (S = 24,91 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, pozițiile 4 și 3. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 11,62 mp
18	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Sportul pentru Toți Cod fiscal 26604620	Camera 621 (S = 19,89 mp) și camera 622 (S = 25,12 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 6, pozițiile 2 și 1. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 10,33 mp
19	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Tenis Cod fiscal 5219525	Camera 704 (S = 26,33 mp), camera 705 (S = 11,07 mp) și camera 706 (S = 12,94 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 7, pozițiile 15, 16 și 17. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 11,00 mp
20	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Șah Cod fiscal 4203652	Camera 707 (S = 27,01 mp) și camera 708 (S = 28,61 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 7, pozițiile 18 și 19. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 12,15 mp
21	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Gimnastică Ritmică Cod fiscal 15549520	Camera 709 (S = 8,76 mp) și camera 710 (S = 18,37 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 7, pozițiile 20 și 21. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 5,92 mp
22	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Ciclism Cod fiscal 4193001	Camera 711 (S = 20,26 mp) și camera 712 (S = 20,12 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 7, pozițiile 22 și 23. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 8,82 mp
23	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Fotbal-Tenis Cod fiscal 14980540	Camera 713 (S = 20,97 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 7, poziția 24. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 4,58 mp
24	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Badminton Cod fiscal 4266219	Camera 714 (S = 18,97 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 7, poziția 25. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 4,14 mp
25	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Box Cod fiscal 4266219	Camera 715 (S = 17,97 mp), camera 716 (S = 9,26 mp), camera 717 (S = 26,36 mp) și camera 718 (S = 28,22 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 7, pozițiile 26, 27, 28 și 29. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 17,87 mp
26	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Karting Cod fiscal 25303468	Camera 414 (S = 18,06 mp), camera 415 (S = 13,25 mp) și camera 426 (S = 24,11 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 4, pozițiile 11, 12 și 22. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 13,29 mp
27	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Sambo Cod fiscal 21767945	Camera 06 (S = 19,82 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, parter, poziția 18. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 2,58 mp
28	34228 parțial	8.29.08	Sediu administrativ	Municipiul București, str. Vasile Conta nr. 16, sector 2	Ministerul Tineretului și Sportului CUI: 2660420	Federația Română de Hochei pe Gheață Cod fiscal 4203806	Camera 416 (S = 13,25 mp), corespondent releveu C.F. nr. 232021-C1, etaj 4, poziția 13. Cotă-parte dependențe (hol, băi) — 3,17 mp

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

privind aprobarea unor programe școlare pentru ciclul superior al liceului, filiera vocațională, profil pedagogic

În conformitate cu prevederile art. 65 alin. (4) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării Științifice,

ministrul educației și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Lista programelor școlare de curriculum diferențiat pentru ciclul superior al liceului, filiera vocațională, profil pedagogic, specializarea educator-puericultor, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă programele școlare de curriculum diferențiat pentru ciclul superior al liceului, filiera vocațională, profil pedagogic, specializarea educator-puericultor, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă programa școlară pentru disciplina Limba română, curriculum la decizia școlii pentru liceele cu profil pedagogic, clasele a XI-a și a XII-a, prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 4. — Programele școlare cuprinse în prezentul ordin se aplică în sistemul de învățământ începând cu anul școlar 2015—2016.

Art. 5. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală management și rețea școlară, Institutul de Științe ale Educației, inspectoratele școlare județene, respectiv Inspectoratul Școlar al Municipiului București, precum și conducerile unităților de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării științifice,

Sorin Mihai Cîmpeanu

București, 11 august 2015.

Nr. 4.711.

*) Anexele nr. 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 12

din 8 iunie 2015

Dosar nr. 6/2015

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea Roxana Popa	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Sorina Popescu Aurelia Rusu	— președintele Secției penale — judecător la Secția I civilă, judecător-raportor
Nicoleta Țândăreanu Raluca Moglan Doina Popescu Mirela Vișan Adina Georgeta Nicolae Laura-Mihaela Ivanovici	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă, judecător-raportor
Alina Iuliana Țuca Eugenia Voicheci	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă, judecător-raportor
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Trănica Teau	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Rodica Florica Voicu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefan Pistol Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală — judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și ale art. 27² alin. (2) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Constantin, procuror șef adjunct al Secției judiciare.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava referitor la admisibilitatea acțiunii privind validarea promisiunii de vânzare-cumpărare a unui bun imobil determinat, în situația în care promitentul-vânzător are doar o cotă-parte ideală din dreptul de proprietate asupra acestuia.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei au fost depuse raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și punctul de vedere formulat de Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general asupra recursului în interesul legii.

Doamna procuror Antonia Constantin, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, solicită admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii. Potrivit punctului de vedere formulat în scris, apreciază că instanțele de judecată nu pot pronunța o hotărâre judecătorească care să țină loc de act autentic de vânzare, având ca efect transmiterea imediată a dreptului de proprietate asupra întregului bun, ca efect al acestei hotărâri judecătorești, atunci când promitentul-vânzător nu este titularul exclusiv al dreptului de proprietate asupra bunului imobil determinat, ci are doar o cotă ideală și abstractă din acest drept, iar ceilalți coproprietari nu consimt la vânzare.

Președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Prin sesizarea Colegiului de conducere al Curții de Apel Suceava s-a arătat că nu există un punct de vedere unitar în practica judiciară cu referire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 948, art. 969 alin. 1, art. 1073 și art. 1077 din Codul civil de la 1864, art. 2 alin. (1) și art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și

completările ulterioare, art. 1.179 și art. 1.669 alin. (1) din Codul civil, în legătură cu următoarea problemă de drept: admisibilitatea acțiunii privind validarea promisiunii de vânzare-cumpărare a unui bun imobil determinat, în situația în care promitentul-vânzător are doar o cotă-parte ideală din dreptul de proprietate asupra acestuia.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursul în interesul legii s-a arătat că în practica judiciară problema de drept enunțată a fost soluționată neunitar. Inițiatorul sesizării a identificat următoarele soluții jurisprudențiale:

2.1. Unele instanțe au admis aceste acțiuni, reținând, din interpretarea dispozițiilor art. 1073 și art. 1077 din Codul civil de la 1864 și ale art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, că partea care și-a executat obligația de plată a prețului are posibilitatea de a solicita pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract autentic de vânzare-cumpărare, câtă vreme antecontractul/promisiunea de vânzare-cumpărare îndeplinește cerințele generale de valabilitate, prevăzute de art. 948 din Codul civil de la 1864.

Convenția încheiată de părți, neîndeplinind condiția *ad validitatem* a formei autentice, este nulă ca act de vânzare-cumpărare, însă are valoare de antecontract de vânzare-cumpărare, în baza principiului conversiunii actelor juridice, generând în sarcina ambelor părți o obligație de a face, de a perfecta în viitor contractul de vânzare-cumpărare în formă autentică.

În ceea ce privește condiția calității de proprietar a promitentului-vânzător, s-a apreciat că aceasta este îndeplinită și în cazul în care convenția a fost încheiată doar de unul dintre coproprietarii aflați în indiviziune asupra bunului imobil înstrăinat, vânzarea fiind în acest caz afectată de o condiție rezolutorie.

2.2. Alte instanțe au admis în parte astfel de acțiuni, constatând intervenită vânzarea-cumpărarea în limitele cotelor indivize ce se cuveneau promitenților-vânzători din dreptul de proprietate asupra bunului.

2.3. Într-o altă orientare, acțiunile au fost respinse, cu motivarea că vânzarea-cumpărarea este un contract translativ de proprietate, iar pronunțarea unei hotărâri care să suplinească voința promitentului-vânzător impune condiția ca acesta să fie proprietarul exclusiv al bunului vândut.

Hotărârea care ține loc de contract de vânzare-cumpărare are caracter constitutiv de drepturi, astfel încât condiția esențială pentru a putea fi pronunțată este ca, la momentul judecării, partea din patrimoniul căreia urmează a fi transmis dreptul de proprietate să aibă calitatea de unic proprietar al bunului vândut.

În acord cu principiul *nemo dat quod non habet*, dacă o astfel de dovadă nu a fost făcută, nu este posibil a se valida o astfel de promisiune.

Soluția ar fi aceeași și în cazul comoștenitorilor, și aceasta independent de regula aplicabilă în materia vânzării bunurilor aflate în indiviziune, deoarece, în principiu, nu se poate pronunța o hotărâre judecătorească condițională, astfel încât o parte dintre efectele acesteia să depindă de voința promitentului-vânzător.

2.4. În sensul aceleiași soluții, alte instanțe au respins aceste acțiuni cu motivarea că practica și doctrina în materie s-au pronunțat constant în sensul că instanța suplinește exclusiv refuzul nejustificat al uneia dintre părți de a mai contracta, celelalte condiții pentru validitatea încheierii contractului trebuind să fie îndeplinite.

Prin urmare, promitentul-vânzător trebuie să fie proprietarul exclusiv al imobilului ce formează obiectul vânzării.

În lipsa efectuării partajului între moștenitorii proprietarului imobilului (titular al titlului de proprietate), niciunul dintre aceștia nu este proprietar exclusiv al bunului promis spre vânzare, iar în lipsa îndeplinirii acestei condiții, esențiale, de valabilitate a vânzării-cumpărării nu se poate pronunța o hotărâre care să țină loc de act de vânzare-cumpărare.

Este real că vânzarea bunului indiviz de către un copărtaș nu este nulă, că este supusă unei condiții rezolutorii, valabilitatea contractului depinzând de soluția partajului, însă, într-o astfel de speță, nu se pune problema desființării sau menținerii unui contract deja încheiat, ci a concursului dat de către autorități în vederea încheierii unui contract.

2.5. În cadrul aceleiași orientări jurisprudențiale, alte instanțe au respins astfel de acțiuni ca prematur formulate, cu motivarea că, întrucât nu s-a făcut dovada sistării stării de indiviziune și atribuirii terenului în lotul promitentului-vânzător, interesul reclamantului de a solicita pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de act de vânzare-cumpărare nu este nici născut, nici actual, ci doar eventual. Or, hotărârile judecătorești nu pot avea ca obiect pretenții eventuale, în scopuri preventive, decât în cazuri strict reglementate de lege.

3. Opinia Colegiului de conducere al Curții de Apel Suceava

Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava, cel care a constatat existența unei practici judiciare neunitare la nivelul instanțelor naționale și, prin Hotărârea nr. 6 din 11 martie 2015, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării asupra problemei de drept deduse judecării, nu și-a exprimat prin actul de sesizare punctul de vedere cu privire la orientarea jurisprudențială pe care o consideră legală.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1073, art. 1077, art. 969 și art. 948 din Codul civil de la 1864, art. 2 alin. (1) și art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, art. 1.179, art. 1.669 alin. (1) și art. 1.683 alin. (1)—(3) din Codul civil, instanțele de judecată nu pot pronunța o hotărâre judecătorească care să țină loc de act autentic de vânzare, având ca efect transmiterea imediată a dreptului de proprietate asupra întregului bun, ca efect al acestei hotărâri judecătorești, atunci când promitentul-vânzător nu este titularul exclusiv al dreptului de proprietate asupra bunului imobil determinat, ci are doar o cotă ideală și abstractă din acest drept, iar ceilalți coproprietari nu consimt la vânzare.

În prezentarea acestui punct de vedere s-a arătat că examenul jurisprudenței atașate sesizării de recurs în interesul legii indică faptul că problema de drept s-a ridicat în litigiile având ca obiect pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de acte autentice de vânzare privind bunuri imobile determinate, în situațiile în care, prin promisiuni sinalagmatice de vânzare, încheiate fie anterior, fie ulterior intrării în vigoare a actualului Cod civil, constatate fie prin înscrieri sub semnătură privată care, ca efect al conversiunii, valorau astfel de promisiuni, fie prin acte autentice notariale, promitenții-vânzători, având doar o cotă-parte ideală din dreptul de proprietate asupra bunului, au promis vânzarea întregului bun, iar părțile au executat anticipat unele dintre obligațiile viitorului contract, respectiv: promitentul-cumpărător a plătit prețul și a intrat în posesia imobilului, acest ultim act de executare anticipativă având valoarea juridică a unei

recunoașteri din partea celui împotriva căruia curge prescripția extintivă — promitent-vânzător și constituind o cauză de întrerupere a termenului de prescripție.

În litigiile inițiate de promitenții-cumpărători pentru pronunțarea unor hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare, cu efecte constitutive de drepturi, pentru viitor, ceilalți coproprietari, părți în litigiu, nu au consimțit la vânzare, până la data pronunțării hotărârii, și nici nu a fost sistată starea de indiviziune, astfel încât se ridică problema unui conflict între regulile aplicabile executării silite în natură a obligațiilor de a face rezultate din aceste promisiuni, regimul juridic al coproprietății și regulile instituite prin actualul Cod civil, sub imperiul căruia au fost pronunțate hotărârile, în ceea ce privește vânzarea bunului altuia.

În argumentarea opiniei procurorului general s-a evocat particularitatea contractului de vânzare-cumpărare, aceea de a fi, în același timp, izvor de obligații, dar și sursă a drepturilor reale, arătându-se că, deși cele două aspecte sunt cuprinse în același act juridic, efectul real și efectul obligatoriu trebuie observate și separat, fiind posibil ca, din punctul de vedere al drepturilor reale, actul să fie ineficace, dar să fie valabil ca un raport obligațional.

De aceea, în analiza acestei probleme de drept a fost adoptată o abordare bivalentă.

Un prim palier de discuții vizează efectele obligaționale ale promisiunii bilaterale de vânzare.

Din această perspectivă s-a observat că promisiunea sinalagmatică de vânzare-cumpărare, contract comutativ, consensual, numit, cu executare *uno ictu*, dă naștere unor obligații de a face, în sarcina ambelor părți, adică de a reitera consimțământul pentru vânzare, în forma prevăzută de lege *ad validitatem*, pentru contractul promis, formă aptă să asigure transmiterea proprietății, potrivit art. 1.244 din Codul civil.

În optica legiuitorului român, încheierea unei promisiuni de vânzare nu conduce implicit la încheierea contractului dorit de părți, întrucât prin acest contract preparatoriu se prefigurează doar contractul viitor, părțile fiind de acord asupra elementelor esențiale ale vânzării (bunul și prețul). Pentru încheierea contractului este necesar un nou consimțământ, în forma prevăzută de lege pentru contractul promis și care va crea însuși acest contract.

Față de principiul *pacta sunt servanda*, răzgândirea uneia dintre părțile acestei promisiuni sinalagmatice nu este admisibilă, astfel încât, în situația în care una dintre părți refuză în mod nejustificat încheierea contractului promis, obligația de a face a părții recalcitrante poate fi executată silit în natură prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract, în condițiile art. 1.669 din Codul civil, text care, în materia specială a vânzării, consacră o situație de aplicare a regulii generale înscrise în art. 1.279 din același act normativ.

Din interpretarea coroborată a dispozițiilor art. 1.279 și art. 1.669 din Codul civil s-a considerat că, pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract, trebuie ca partea care cere instanței pronunțarea acestei hotărâri să își fi executat propriile obligații rezultate din promisiune, ca natura contractului să permită pronunțarea unei astfel de hotărâri și ca promisiunea de a contracta să respecte condițiile legii pentru validitatea contractului promis.

Prin hotărârea instanței este suplinit consimțământul uneia dintre părți și actul de jurisdicție are caracter constitutiv de drepturi, în sensul că se transferă dreptul de la promitentul-vânzător la promitentul-cumpărător. Pe de altă

parte, hotărârea judecătorească având forța unui act solemn, prin intermediul său este îndeplinită condiția de formă, *ad validitatem*, pentru vânzarea promisă și, în situațiile în care bunul se află, la data pronunțării hotărârii, în patrimoniul promitentului-vânzător, ca efect al acesteia se produce și transferul dreptului în patrimoniul cumpărătorului, cu amendamentul că transferul proprietății nu se produce prin voința judecătorului, ci în temeiul convenției părților și al legii.

Esențial este însă faptul că, prin efectul lor, aceste hotărâri judecătorești constituie o situație juridică nouă.

În planul raporturilor juridice obligaționale, sancționând pe această cale atitudinea culpabilă a promitentului-cumpărător, ele asigură executarea silită în natură a obligației de a face.

Situația juridică nou-creată îmbracă forma unui contract de vânzare solemn, ale cărui efecte sunt supuse legii sub imperiul căreia a fost pronunțată hotărârea.

În situațiile particulare analizate de practica judiciară care a determinat formularea recursului în interesul legii, spre deosebire de situațiile tipice, în care la data pronunțării hotărârii promitentul-vânzător este și proprietarul exclusiv al bunului, s-a considerat că, drept urmare a efectului constitutiv al acestor hotărâri judecătorești, se naște în patrimoniul fostului promitent-vânzător, devenit vânzător, o nouă obligație având un alt obiect, acela de a da, de a transfera dreptul de proprietate către cumpărător, în una dintre modalitățile prevăzute de art. 1.683 din Codul civil, iar aceasta constituie o obligație de rezultat.

Prin prisma drepturilor reale ce ar fi transmise, s-a observat că, potrivit art. 557 alin. (1) din Codul civil, dreptul de proprietate poate fi dobândit și prin hotărâre judecătorească, atunci când aceasta este translativă de proprietate prin ea însăși.

Cu titlu prealabil, s-a considerat că, din perspectiva celorlalți coproprietari care, fiind chemați în judecată de promitentul-cumpărător și care nu și-au exprimat acordul expres pentru încheierea vânzării, hotărârea judecătorească pronunțată, în sensul de *negotium*, nu le este opozabilă, indiferent de prezența acestora în proces, întrucât nu le creează drepturi și obligații, fiind așadar terți față de efectele create în plan substanțial de hotărârea pronunțată potrivit art. 1.669 din Codul civil.

S-a apreciat că, și în noua reglementare, dacă unul dintre coproprietari, în loc să dispună numai cu privire la cota-parte ideală din dreptul său (ceea ce poate face fără acordul celorlalți coindivizari), înstrăinează bunul indiviz în materialitatea lui, în tot sau în parte, vânzarea nu este nulă, ci supune dreptul dobândit de cumpărător condiției suspensive, în sensul ca la partaj bunul să fie atribuit vânzătorului sau ca ulterior acesta să dobândească proprietatea exclusivă ori ca vânzarea să fie ratificată de către ceilalți coproprietari.

Această construcție juridică corespunde tipologiei proprietății condiționale, ca modalitate a dreptului de proprietate, dreptul cumpărătorului în aceste condiții fiind, întocmai dreptului vânzătorului, un drept de proprietate condițională, afectat de condiția suspensivă ca vânzătorul să dobândească proprietatea întregului bun.

Simetric, în situația în care bunul vândut nu este atribuit la partaj în lotul vânzătorului, vânzarea nu mai produce niciun efect, ceea ce, transpus în planul raporturilor obligaționale, înseamnă că vânzătorul nu își mai poate executa obligația de a da, adică de a transmite deplina proprietate a bunului vândut.

Prin urmare, condiția, fie suspensivă, fie rezolutorie, după caz, nu va afecta decât dreptul transmis cumpărătorului, iar nu hotărârea judecătorească.

Fiind un drept de proprietate condițională, acesta poate fi înscris provizoriu în cartea funciară, potrivit art. 882 din Codul civil. Proprietatea se consideră transmisă numai dacă se realizează evenimentul cu valoare de condiție (atribuirea bunului la partaj în lotul coproprietarului înstrăinător sau dobândirea de către acesta, în altă modalitate, a cotelor celorlalți coproprietari, ratificarea vânzării de către ceilalți copărtași), iar înscrierea provizorie asigură opozabilitatea față de terți a operațiunii juridice și corespunde securității dinamice a raporturilor juridice oglindite de cartea funciară.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Prin raportul întocmit de judecătorii-raportori s-a propus soluția de admitere a recursului în interesul legii și pronunțării unei decizii în sensul că, în aplicarea dispozițiilor art. 1073 și art. 1077 din Codul civil de la 1864, art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, art. 1.279 alin. (3) teza I și art. 1.669 alin. (1) din Codul civil, în situația în care promitentul-vânzător a promis vânzarea întregului imobil, deși nu are calitatea de proprietar exclusiv al acestuia, promisiunea de vânzare nu poate fi executată în natură sub forma pronunțării unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare pentru întregul bun, în lipsa acordului celorlalți coproprietari.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori, precum și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, se constată următoarele:

Înalta Curte a fost legal sesizată, iar recursul în interesul legii este admisibil, fiind îndeplinite cumulativ cerințele impuse de dispozițiile art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, referitoare la autorul sesizării și existența unei practici neunitare în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale ce formează obiectul judecății, așa cum rezultă din hotărârile judecătorești depuse la dosar.

Problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești vizează acțiunile având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare pentru un bun imobil individual determinat, în situația în care promitentul-vânzător nu este titularul exclusiv al dreptului de proprietate asupra bunului, iar ceilalți coproprietari se opun vânzării.

Dispozițiile legale ce formează obiectul recursului în interesul legii sunt următoarele:

— art. 1073 și art. 1077 din Codul civil de la 1864, conform căroră:

„Art. 1073. — *Creditorul are dreptul de a dobândi îndeplinirea exactă a obligației, și în caz contrar are dreptul la dezdăunare.*”;

„Art. 1077. — *Nefiind îndeplinită obligația de a face, creditorul poate asemenea să fie autorizat de a o aduce el la îndeplinire, cu cheltuiala debitorului.*”;

— art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare: „(2) *În situația în care după încheierea unui antecontract cu privire la teren, cu sau fără construcții, una dintre părți refuză ulterior să încheie contractul, partea care și-a îndeplinit obligațiile poate sesiza instanța competentă care poate pronunța o hotărâre care să țină loc de contract.*”;

— art. 1.279 alin. (3) teza I și art. 1.669 alin. (1) din Codul civil:

• art. 1.279 alin. (3) teza I): „(3) *De asemenea, dacă promitentul refuză să încheie contractul promis, instanța, la cererea părții care și-a îndeplinit propriile obligații, poate să pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract, atunci când natura contractului o permite, iar cerințele legii pentru validitatea acestuia sunt îndeplinite.*”;

• art. 1.669 alin. (1): „(1) *Când una dintre părțile care au încheiat o promisiune bilaterală de vânzare refuză, nejustificat, să încheie contractul promis, cealaltă parte poate cere pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract, dacă toate celelalte condiții de validitate sunt îndeplinite.*”

Alte dispoziții legale incidente sunt următoarele:

— art. 948 și art. 969 alin. 1 din Codul civil de la 1864, conform căroră:

„Art. 948. — *Condițiile esențiale pentru validitatea unei convenții sunt:*

1. *capacitatea de a contracta;*
2. *consimțământul valabil al părții ce se obligă;*
3. *un obiect determinat;*
4. *o cauză licită.*”;

„Art. 969. — *Convențiile legal făcute au putere de lege între părțile contractante.*”;

— art. 1.179 din Codul civil, care prevede că:

„Art. 1.179. — (1) *Condițiile esențiale pentru validitatea unui contract sunt:*

1. *capacitatea de a contracta;*
2. *consimțământul părților;*
3. *un obiect determinat și licit;*
4. *o cauză licită și morală.*

(2) *În măsura în care legea prevede o anumită formă a contractului, aceasta trebuie respectată, sub sancțiunea prevăzută de dispozițiile legale aplicabile.*”

Pentru început, trebuie subliniat că problema de drept ce urmează a fi examinată nu implică verificarea unei condiții de admisibilitate a acțiunii, în sens procesual. Aprecierea de către instanța de judecată a îndeplinirii cerinței ca promitentul-vânzător să fie pe deplin proprietar la momentul pronunțării hotărârii care ține loc de contract se face cu ocazia verificării îndeplinirii condițiilor de validitate a contractului promis, operațiune care presupune examinarea pe fond a litigiului.

De asemenea, din examinarea practicii judiciare anexate recursului în interesul legii se constată că în jurisprudență s-au cristalizat două opinii divergente, respectiv: cea privind admiterea acțiunii și pronunțarea unei hotărâri care ține loc de contract de vânzare-cumpărare sub condiție rezolutorie și cea de respingere a acțiunii.

Promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare este un contract în temeiul căruia părțile se obligă să încheie în viitor contractul de vânzare-cumpărare, în condițiile și cu conținutul determinat deja în înscrisul constatator al promisiunii. Părțile cad de acord nu numai asupra angajamentului de a contracta, dar prestabilesc și conținutul esențial al contractului ce urmează să se încheie (natura contractului, obiectul la care se referă și prețul).

Cu toate acestea, cele două acte juridice nu se confundă. Promisiunea bilaterală de vânzare-cumpărare nu este act de înstrăinare și nu produce efecte translativ de proprietate, ci generează obligația personală de a face, respectiv de a încheia contractul de vânzare-cumpărare promis.

Condițiile de exercitare a acțiunii au fost reglementate inițial prin art. 12 din Decretul nr. 144/1958 privind reglementarea eliberării autorizațiilor de construire, reparare și desființare a

construcțiilor, precum și a celor referitoare la înstrăinările și împărțelile terenurilor cu sau fără construcții, cu modificările ulterioare. Pe calea acestei acțiuni, părțile unui antecontract de vânzare-cumpărare, în sarcina cărora s-au născut, în principal, obligații de a face — de a-și da fiecare consimțământul la încheierea contractului autentic translativ de proprietate — au avut posibilitatea de a obține executarea acestora în natura lor specifică, prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic.

Abrogarea Decretului nr. 144/1958 prin Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a generat numeroase controverse cu privire la temeiul de drept al promovării în continuare a unor astfel de acțiuni. În final, doctrina majoritară și practica judiciară au recunoscut posibilitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic, dacă se face dovada încheierii unei promisiuni sinalagmatice de vânzare-cumpărare, invocându-se ca fundament juridic dispozițiile art. 1073, art. 1077 și art. 970 alin. 2 din Codul civil de la 1864. Soluția propusă a avut la bază natura juridică a obligației asumate prin antecontract, aceea de a face, care, în cazul în care nu este executată de bunăvoie, poate fi executată direct, dar atipic, prin hotărâre care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare. Această soluție a fost criticată, cu motivarea că este inadmisibilă pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic, pe baza unei promisiuni consensuale încheiate prin înscris sub semnătură privată sau chiar verbal, atunci când, pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare promis, legea impune forma autentică *ad validitatem*. Totodată, s-a susținut că se ignoră principiul executării prin echivalent a obligațiilor de a face.

Într-o critică mai nuanțată s-a considerat că nu este posibilă pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, deoarece se încalcă principiul libertății contractuale; partea neculpabilă are posibilitatea să se adreseze instanței pentru a-l obliga pe părât să se prezinte în fața notarului în vederea definitivării convenției, sub sancțiunea daunelor cominatorii, precum și a-l obliga la plata de despăgubiri constând în diferența de valoare a imobilului, calculată între momentul în care s-a încheiat antecontractul, când s-a convenit și asupra prețului, și valoarea actuală a imobilului, pe care reclamantul ar trebui să o plătească dacă ar intenționa să cumpere un imobil de același fel.

Disputa a fost, oarecum, curmată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, care a înlăturat această lacună legislativă, prevăzând la art. 5 alin. (2) din titlul X posibilitatea sesizării instanței de către partea care și-a executat propria obligație, pentru a se pronunța o hotărâre care să țină loc de contract, în situația în care, după încheierea unui antecontract cu privire la un teren cu sau fără construcții, cealaltă parte refuză să încheie contractul.

Titlul X „Circulația juridică a terenurilor” al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogat prin art. 230 lit. aa) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare. Posibilitatea pronunțării unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, ca remediu pentru neexecutarea promisiunii sinalagmatice de vânzare, este reglementată în prezent prin Codul civil. Alin. (3) teza I al art. 1.279 din Codul civil se referă la soluția pronunțării unei hotărâri care să țină loc de contract în cazul refuzului uneia dintre părți de a-și îndeplini obligația de a reitera consimțământul

său la contractul promis: „De asemenea, dacă promitentul refuză să încheie contractul promis, instanța, la cererea părții care și-a îndeplinit propriile obligații, poate să pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract, atunci când natura contractului o permite, iar cerințele legii pentru validitatea acestuia sunt îndeplinite.” Aceeași exprimare se regăsește și în alin. (1) al art. 1.669 din Codul civil în materie de promisiuni de vânzare, care vorbește de posibilitatea pronunțării hotărârii judecătorești care ține loc de contract „dacă toate celelalte condiții de validitate sunt îndeplinite”.

În ceea ce privește cerința ca bunul promis spre vânzare să fie proprietatea exclusivă a promitentului-vânzător la momentul formulării unei asemenea acțiuni sau cel târziu la momentul soluționării acesteia, nici vechea reglementare, nici reglementarea actuală nu conțin o soluție explicită.

Instanțele care au admis acțiunile având ca obiect pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare sub condiție rezolutorie au avut în vedere argumentele opiniei doctrinare majoritare, care a recunoscut valabilitatea actului de înstrăinare a bunului în materialitatea sa de către un coproprietar, fără acordul celorlalți, sub condiția rezolutorie ca bunul să fie inclus la partaj în lotul coproprietarului care nu a participat la actul de înstrăinare.

Or, soluția menționată privește situația în care actul de vânzare a fost deja încheiat, fiind analizate efectele actului de înstrăinare a bunului de către unul dintre coproprietari/coindivizari, în timp ce problema de drept ce trebuie dezlegată prin prezentul recurs în interesul legii se ivește în etapa premergătoare momentului încheierii contractului, când se pune problema executării silite în natură a promisiunii, prin pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare, în lipsa acordului celorlalți coproprietari.

Soluția de admitere a acțiunii și de pronunțare a unei hotărâri care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare pentru întregul imobil, deși promitentul-vânzător este titularul unei cote-părți asupra bunului, hotărâre sub condiție rezolutorie, ignoră faptul că hotărârea judecătorească este un act jurisdicțional specific, pronunțat de instanțe prevăzute de lege și investite cu atribuții de judecată, care tranșează litigiul dintre părți și îl finalizează astfel încât acesta nu mai poate fi repus în discuție.

Hotărârea pronunțată de o instanță de judecată este fundamental diferită de un contract încheiat între părți, îndeplinind funcții diferite, dar având fiecare un regim juridic specific.

Contractul reprezintă acordul de voință al părților, încheiat cu scopul de a produce efecte juridice, părțile având drepturi și obligații ce pot fi afectate de termene, sarcini și condiții, inclusiv de o condiție rezolutorie.

Or, în ceea ce privește o hotărâre judecătorească, aceasta reprezintă actul jurisdicțional de dispoziție al instanței, prin care judecătorul se dezinvestește de soluționarea litigiului concret ce i-a fost dedus judecării. Hotărârea judecătorească se bucură de autoritate de lucru judecat, este executorie și tranșează definitiv litigiul dintre părți, răspunzând nevoii de securitate juridică, interzicând părților readucerea litigiului în fața instanței.

În acest context este de neconceput pronunțarea unei hotărâri a instanței sub condiție rezolutorie, pentru că ar însemna că litigiul dintre părți nu a fost tranșat, existând posibilitatea reluării sale la îndeplinirea condiției.

Pronunțând hotărârea, instanța nu încheie contractul în locul părților, ci verifică existența elementelor acestuia în înțelegerea acestora și, numai în măsura în care acestea se regăsesc, iar

refuzul uneia dintre părți era nejustificat, atunci instanța pronunță hotărârea care să suplinească această cerință.

Hotărârea judecătorească pronunțată în acest caz asigură executarea silită a obligației de a face, legal asumată prin promisiunea de vânzare, și nu împrumută natura juridică a contractului de vânzare-cumpărare. Prin hotărârea pronunțată de instanță se valorifică dreptul creditorului (promitent-cumpărător) de a obține în natură executarea obligației de a încheia contractul apt să transmită dreptul de proprietate, asumată de debitor (promitent-vânzător), hotărârea judecătorească neputând fi confundată cu însuși contractul de vânzare, în sens de *negotium*.

Pe de altă parte, din perspectiva actualului Cod civil, prin mecanismul pronunțării hotărârii care ține loc de contract pentru întregul imobil, deși promisiunea de vânzare a fost făcută doar de către un coproprietar, se ajunge să se creeze coproprietarilor vătămați o situație juridică defavorabilă, comparativ cu situația în care aceștia s-ar fi aflat dacă s-ar fi încheiat însuși contractul de vânzare.

Astfel, chiar dacă promisiunea nu se confundă cu vânzarea propriu-zisă, elementele esențiale ale acesteia (lucrul vândut și prețul) trebuie să fie convenite de părți încă de la data promisiunii. Atât sub imperiul vechii reglementări, cât și din perspectiva actualului Cod civil, promisiunea trebuie să conțină toate clauzele esențiale ale contractului promis, în lipsa cărora promisiunea nu ar putea fi executată.

În situația analizată, promitentul-vânzător își asumă obligația de a încheia contract de vânzare-cumpărare și de a transmite proprietatea asupra întregului imobil, deși, la momentul încheierii promisiunii de vânzare, el deține doar o cotă-parte ideală din dreptul de proprietate.

Pentru a-și putea executa promisiunea de vânzare a întregului bun, promitentul-vânzător ar trebui ca, anterior încheierii contractului promis, să devină proprietar exclusiv al bunului (fie prin partaj, fie într-o altă modalitate juridică), întrucât, în situația în care ar încheia totuși un contract de vânzare pentru întregul bun, deși nu este proprietar decât pe o cotă-parte, ar nesocoti principiul instituit de art. 641 alin. (4) din Codul civil (principiu recunoscut și anterior în materia coproprietății), respectiv acela potrivit căruia actele de dispoziție cu privire la

bunul comun nu se pot încheia decât cu acordul tuturor coproprietarilor.

Conform prevederilor actualului Cod civil, sancțiunea actului juridic încheiat cu încălcarea acestui principiu este inopozabilitatea actului față de coproprietarul care nu a consimțit, expres sau tacit, la încheierea acestuia [art. 642 alin. (1) din Codul civil].

Din examinarea hotărârilor judecătorești în care s-au pronunțat soluții de admitere a acțiunilor rezultă că reclamantul, promitent-cumpărător, i-a chemat în judecată și pe ceilalți coproprietari. De altfel, chiar dacă reclamantul ar fi omis chemarea în judecată a acestora, instanța ar fi trebuit să pună în discuție introducerea lor forțată în proces, nefiind posibilă pronunțarea unei hotărâri care să vizeze întregul bun în lipsa celorlalți coproprietari.

Or, în contextul acestui cadru procesual pasiv și având în vedere regulile care guvernează efectele hotărârilor judecătorești, acestea sunt obligatorii pentru părțile litigante. Coproprietarii care nu au consimțit la încheierea actului vor fi nevoiți să respecte realitatea juridică statuată prin hotărârea judecătorească, nemaiputând invoca inopozabilitatea actului de vânzare validat prin hotărârea pronunțată în procesul în care au avut calitate procesuală pasivă. Astfel, se ajunge ca prin mecanismul pronunțării hotărârii care să țină loc de contract să se creeze coproprietarilor vătămați o situație juridică mai grea decât atunci când s-ar fi încheiat contractul de vânzare fără concursul instanței de judecată, contrar normelor și principiilor care guvernează regimul coproprietății.

Nici soluția admiterii în parte a acțiunii, în limita cotei de proprietate a coproprietarului promitent, nu poate fi avută în vedere, în situația în care instanța este investită exclusiv cu cererea privind pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract pentru întregul bun. Conform principiului disponibilității, promitentul-cumpărător este singurul în măsură să opteze între obținerea unei hotărâri pentru o cotă-parte ideală din imobil (situație în care promisiunea de vânzare fiind astfel valorificată, promitentul-cumpărător nu ar mai putea să ceară rezoluțiunea acesteia) sau să ceară rezoluțiunea promisiunii, cu daune-interese, în situația în care nu este interesat să dobândească o cotă-parte ideală (intenția sa la data încheierii promisiunii fiind aceea de a dobândi bunul individual, în întregime).

Pentru considerentele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1073 și art. 1077 din Codul civil de la 1864, art. 5 alin. (2) din titlul X al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, art. 1.279 alin. (3) teza I și art. 1.669 alin. (1) din Codul civil, în situația în care promitentul-vânzător a promis vânzarea întregului imobil, deși nu are calitatea de proprietar exclusiv al acestuia, promisiunea de vânzare nu poate fi executată în natură sub forma pronunțării unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare pentru întregul bun, în lipsa acordului celorlalți coproprietari.

Obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 8 iunie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

privind organizarea procedurii de selecție pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în banda de frecvențe 3410—3800 MHz

Având în vedere:

— art. 23 alin. (1), art. 26 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 702/2015 privind stabilirea cuantumului valorii minime a taxei de licență pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în banda de frecvențe 3410—3800 MHz, precum și a condițiilor de plată a taxei de licență;

— Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 390/2015 pentru adoptarea Strategiei și planului de acțiune privind implementarea și dezvoltarea sistemelor de comunicații de bandă largă la nivel național în banda de frecvențe 3400—3800 MHz pentru perioada 2015—2025;

— Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 353/2015 privind procedura de acordare a drepturilor de utilizare a frecvențelor radio,

în temeiul art. 10 alin. (2) pct. 10 și 12, art. 11 alin. (1) și (7), art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 28 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. 1. — (1) Prezenta decizie are ca obiect adoptarea regulilor privind desfășurarea procedurii de selecție pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în cadrul următoarelor benzi de frecvențe:

a) 3410—3600 MHz (denumită în continuare *banda de 3,5 GHz*);

b) 3600—3800 MHz (denumită în continuare *banda de 3,7 GHz*).

(2) Drepturile de utilizare a frecvențelor radio în benzile prevăzute la alin. (1) se acordă prin procedură de selecție competitivă în conformitate cu Strategia și planul de acțiune privind implementarea și dezvoltarea sistemelor de comunicații de bandă largă la nivel național în banda de frecvențe 3400—3800 MHz pentru perioada 2015—2025, adoptată prin Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 390/2015.

Art. 2. — (1) La procedura de selecție nu pot participa persoane care fac parte din același grup de firme, în sensul stabilit de Instrucțiunile privind conceptele de concentrare economică, întreprindere implicată, funcționare deplină și cifră de afaceri, aprobate prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 386/2010.

(2) Pentru verificarea respectării limitărilor impuse prin dispozițiile prezentului articol se iau în calcul și drepturile de utilizare deținute de către persoane din același grup de firme cu participantul, noțiunea de „grup” având înțelesul prevăzut la alin. (1).

Art. 3. — În vederea organizării procedurii de selecție, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare ANCOM, va elabora un caiet de sarcini, document ce va conține cel puțin următoarele elemente:

a) cerințele pe care ofertanții trebuie să le îndeplinească pentru a fi considerați eligibili;

b) condițiile tehnice de utilizare a benzilor de frecvențe ce urmează a fi acordate prin procedură de selecție, inclusiv eventuale restricții;

c) obligațiile pe care participanții trebuie să și le asume în cazul în care vor fi declarați câștigători ai procedurii de selecție;

d) descrierea formatului procedurii de selecție;

e) descrierea mecanismului de licitare;

f) reguli privind independența și comportamentul participanților și confidențialitatea informațiilor;

g) sancțiunile aplicabile în caz de nerespectare a regulilor;

h) dispoziții privind modificarea, suspendarea sau anularea procedurii de selecție.

Art. 4. — Procedura de selecție se desfășoară în următoarele etape:

a) etapa de depunere a candidaturilor;

b) etapa de calificare;

c) etapa principală (etapa de licitație);

d) etapa de acordare a licențelor de utilizare a frecvențelor radio.

Art. 5. — (1) În etapa de depunere a candidaturilor, participanții trebuie să întocmească și să depună la ANCOM un dosar având conținutul și cerințele de formă stabilite prin caietul de sarcini. Se admite depunerea unui singur dosar de candidatură.

(2) Depunerea dosarului de candidatură este condiționată de acceptarea termenilor și condițiilor prevăzute în legislația în vigoare, în prezenta decizie, precum și în caietul de sarcini întocmit pentru procedura de selecție competitivă.

(3) Dosarul de candidatură depus de fiecare persoană interesată va include, pe lângă oferta financiară inițială, și declarația de acceptare a termenilor și condițiilor prevăzute la alin. (2).

Art. 6. — (1) Calificarea candidaților pentru a participa la etapele prevăzute în art. 4 lit. c) și d) se determină în cadrul etapei de calificare, pentru fiecare caz în parte, în funcție de îndeplinirea criteriilor stabilite prin caietul de sarcini.

(2) Participarea în cadrul etapelor prevăzute la art. 4 lit. c) și d) este condiționată de rezultatul obținut în cadrul etapei de calificare.

(3) Ulterior analizei din cadrul etapei de calificare, ANCOM va anunța persoanele declarate eligibile să participe la etapa de licitație.

Art. 7. — (1) Etapa de licitație se desfășoară în maximum 3 faze, prin depunerea ofertelor financiare în plic închis în conformitate cu procedura descrisă în caietul de sarcini.

(2) Prima fază se organizează în cazul în care cererea de blocuri de frecvențe din cel puțin una din benzile de frecvențe prevăzute la art. 1 alin. (1), determinată în urma centralizării ofertelor inițiale, este mai mare decât numărul de blocuri existente în oricare bandă. În această fază, ofertanții calificați, potrivit art. 6, depun, în una sau mai multe runde primare, oferte financiare pentru câte un pachet de blocuri de frecvențe în fiecare rundă, până când cererea din fiecare bandă de frecvențe prevăzută la art. 1 este mai mică ori egală cu numărul de blocuri de frecvențe existente.

(3) A doua fază se organizează în cazul în care în urma centralizării ofertelor inițiale sau în urma primei faze rămân blocuri de frecvențe radio neadjuocate în cel puțin una din benzile de frecvențe prevăzute la art. 1. În această fază, ofertanții calificați, potrivit art. 6, depun oferte financiare, în una sau două runde suplimentare, pentru unul ori mai multe drepturi de utilizare dintre cele rămase neacordate.

(4) În a treia fază, ofertanții desemnați câștigători pe baza ofertelor inițiale și/sau a rundelor primare ori primare suplimentare depun oferte financiare pentru alocarea în concret a blocurilor de frecvențe radio, conform ofertelor lor care au fost declarate câștigătoare, în cadrul fiecărei benzi dintre cele menționate în cadrul art. 1.

Art. 8. — (1) Pentru participarea la procedura de selecție ofertanții vor constitui o garanție de participare în cuantum de 50% din valoarea însumată a taxei de licență aferente blocurilor de frecvențe pe care ofertantul intenționează să le achiziționeze.

(2) Garanția de participare se constituie prin scrisoare de garanție bancară emisă de o bancă română sau de o bancă străină cu care o bancă română are relații de corespondent din care să rezulte fără echivoc angajamentul irevocabil și necondiționat al acesteia de a plăti imediat, la prima și simpla solicitare a ANCOM, fără a invoca vreo excepție legată de procedura de selecție, o sumă în cuantum egal cu garanția de participare, în cazul în care:

a) ofertantul încalcă regulile privind participarea la procedură indicate în caietul de sarcini;

b) ofertantul declarat câștigător nu achită taxa de licență în condițiile stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 702/2015 privind stabilirea cuantumului valorii minime a taxei de licență pentru acordarea drepturilor de utilizare a frecvențelor radio în banda de frecvențe 3410—3800 MHz, precum și a condițiilor de plată a taxei de licență, prezenta decizie sau caietul de sarcini;

c) ofertantul declarat câștigător renunță la dreptul de a i se acorda licența de utilizare a frecvențelor radio.

(3) Valabilitatea scrisorii de garanție se stabilește prin caietul de sarcini.

(4) Garanția de participare se restituie integral tuturor participanților la finalizarea procedurii de selecție, cu excepția câștigătorilor procedurii de selecție, cărora le va fi restituită după momentul eliberării licențelor.

Art. 9. — (1) Apariția situației de la art. 8 alin. (2) lit. a) conduce și la descalificarea ofertanților în cauză.

(2) În cazul în care încălcarea regulilor menționate se constată după emiterea licențelor de utilizare a frecvențelor radio, ANCOM poate revoca licențele acordate participanților implicați și/sau poate executa garanțiile de participare depuse de aceștia, după caz.

Art. 10. — (1) ANCOM are dreptul de a suspenda procedura de selecție în orice moment pe parcursul acesteia, în cazul

aparitiei unor situații excepționale care pot afecta desfășurarea procedurii.

(2) Decizia de a anula procedura de selecție, în condițiile dispozițiilor art. 26 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare, trebuie să fie obiectiv justificată ori să reprezinte consecința unor condiții ce nu au putut fi cunoscute la inițierea procedurii de selecție.

(3) ANCOM va comunica, în termen de cel mult 30 de zile, atât prin intermediul paginii proprii de internet, www.ancom.org.ro, cât și fiecărui participant la procedura de selecție motivele anulării procedurii de selecție.

Art. 11. — (1) Licențele de utilizare a frecvențelor radio se acordă câștigătorilor procedurii de selecție, cu respectarea art. 24 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio este condiționată de plata taxei de licență rezultate în urma procedurii de selecție, în condițiile stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 702/2015.

(3) Nerespectarea termenului de plată prevăzut prin Hotărârea Guvernului nr. 702/2015 atrage decăderea din drepturile câștigate în urma procedurii de selecție și executarea scrisorii de garanție bancară.

Art. 12. — (1) Pentru organizarea și conducerea procedurii de selecție competitive, președintele ANCOM va desemna o comisie de licitație formată din cel puțin 5 membri, persoane care nu pot fi acționari, asociați, administratori, cenzori sau angajați, cu contract de muncă ori în alt mod, ai vreuneia dintre persoanele juridice care participă la procedurile de selecție sau ai vreunei persoane juridice din grupul ofertantului, așa cum a fost definit în art. 2 alin. (2), în acest sens membrii comisiei de licitație depunând o declarație pe propria răspundere. Interdicția se aplică și în cazul în care persoanele respective au deținut una dintre aceste calități în ultimii 5 ani anterior lansării procedurii de selecție.

(2) În cadrul comisiei de licitație va fi desemnat un președinte, care va conduce procedura de licitație, și un secretar, care va întocmi procesele-verbale și orice alte documente necesare.

(3) Comisia de licitație are următoarele atribuții principale:

a) analizarea dosarelor de candidatură;

b) selectarea ofertanților calificați și stabilirea modului de continuare a procedurii în urma etapei de calificare;

c) organizarea rundelor primare, suplimentare și de alocare în cadrul etapei de licitație;

d) supravegherea respectării de către candidații-ofertanți a regulilor privind participarea la procedura de selecție;

e) prezentarea rezultatului procedurii de selecție președintelui ANCOM în scopul aprobării acestuia, precum și efectuarea propunerii de acordare a licențelor;

f) orice alte atribuții stabilite prin caietul de sarcini.

(4) În vederea soluționării eventualelor contestații apărute după etapa de calificare prevăzută la art. 6, ANCOM va constitui o comisie formată din alte persoane decât cele care au făcut parte din comisia de licitație prevăzută la alin. (1); incompatibilitățile prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător și membrilor comisiei constituite potrivit prezentului alineat.

Art. 13. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,

Marius Cătălin Marinescu

București, 2 septembrie 2015.

Nr. 686.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU ADMINISTRARE ȘI REGLEMENTARE ÎN COMUNICAȚII

DECIZIE

pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 551/2012 privind stabilirea tarifului de utilizare a spectrului

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (2) pct. 12, art. 11 alin. (1) și (7), precum și ale art. 12 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații emite prezenta decizie.

Art. I. — Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 551/2012 privind stabilirea tarifului de utilizare a spectrului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 444 din data de 4 iulie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 21, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Tariful prevăzut la cap. VII din anexă se aplică fiecărei stații de radiocomunicații, pentru fiecare frecvență (bandă de frecvențe) de emisie asignată.”

2. La articolul 21, după alineatul (8) se introduc patru noi alineate, alineatele (8¹)—(8⁴), cu următorul cuprins:

„(8¹) Tariful prevăzut la cap. VIII pct. 1 din anexă se aplică pentru toate serviciile de radiocomunicații, cu excepția serviciului de radiodifuziune.

(8²) Tariful prevăzut la cap. VIII pct. 2—5 din anexă se aplică pentru toate serviciile de radiocomunicații care nu se regăsesc în cap. I—VII din anexă. În cazul serviciilor de radiocomunicații care se regăsesc în anexa deciziei, tariful prevăzut la cap. VIII pct. 2—5 din anexă se aplică pentru orice sisteme sau aplicații de radiocomunicații din cadrul tuturor serviciilor de radiocomunicații, cu excepția serviciilor mobil terestru și radiodifuziune, dacă aceste aplicații ori sisteme nu se regăsesc în cap. II, IV—VII, VIII¹ sau IX din anexă.

(8³) Tariful prevăzut la cap. VIII din anexă se aplică fiecărei stații de radiocomunicații, pentru fiecare frecvență (bandă de frecvențe) de emisie asignată, indiferent de perioada de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio.

(8⁴) Tariful prevăzut la cap. VIII din anexă nu se aplică serviciului de amator.”

3. În anexă, la capitolul II „Serviciul fix”, punctul 3.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.4.	Tarif pentru rețea publică de comunicații de bandă largă în banda 3.400—3.800 MHz:	
3.4.1.	Tarif pentru un bloc de frecvențe pereche de 5 MHz alocat la nivel național în banda 3400—3600 MHz	72.000 euro/bloc
3.4.2.	Tarif pentru un bloc de frecvențe nepereche de 5 MHz alocat la nivel național în banda 3600—3800 MHz	36.000 euro/bloc”

4. În anexă, la capitolul II, punctul 3.6 se abrogă.

5. În anexă, la capitolul VI „Serviciul fix și mobil prin satelit (exclusiv segmentul spațial)”, punctele 1.1, 1.2 și 1.3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1.1.	Tarif pentru terminale individuale fixe în serviciul fix prin satelit	60 euro/stație
1.2.	Tarif pentru terminale individuale fixe în serviciul mobil terestru prin satelit	36 euro/stație
1.3.	Tarif pentru terminale individuale mobile în serviciul mobil terestru prin satelit	42 euro/stație
1.3.1.	Tarif pentru terminale individuale mobile, instalate la bordul navelor sau aeronavelor, funcționând în serviciul mobil prin satelit	42 euro/stație”

6. În anexă, la capitolul VI, punctele 1.6, 1.7 și 1.8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1.6.	Tarif pentru stații transportabile pentru transmisii temporare de radiodifuziune sonoră ori televiziune sau pentru transmisii temporare de date	360 euro/stație
1.7.	Tarif pentru stații mobile (ESV – Earth Station on board Vessels) operând în serviciul fix prin satelit în benzile 5925—6425 MHz (Pământ-spațiu) și/sau 14—14,5 GHz (Pământ-spațiu), amplasate la bordul navelor și destinate transmisiilor de date (altele decât cele incluse în cadrul sistemului GMDSS)	60 euro/stație
1.8.	Tarif pentru stații mobile (AES – Aircraft Earth Station) operând în serviciul mobil prin satelit în banda 14—14,5 GHz (Pământ-spațiu), amplasate la bordul aeronavelor și destinate transmisiilor de date (altele decât cele privind siguranța și controlul navigației aeronautice)	60 euro/stație”

7. În anexă, capitolul VIII „Alte servicii de radiocomunicații (altele decât cele menționate la cap. I—VII)” se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII:
Alte servicii, sisteme și aplicații de radiocomunicații

1.	Tarif pentru stații de radiocomunicații funcționând în benzi de frecvențe până la 30 MHz inclusiv	48 euro/frecvență (bandă de frecvență)
2.	Tarif pentru stații de radiocomunicații funcționând în benzi de frecvențe cuprinse între 30 MHz și 1 GHz	96 euro/frecvență (bandă de frecvență)
3.	Tarif pentru stații de radiocomunicații funcționând în benzi de frecvențe cuprinse între 1 GHz inclusiv și 57 GHz și având lărgime de bandă mai mică de sau egală cu 7 MHz	72 euro/frecvență (bandă de frecvență)
4.	Tarif pentru stații de radiocomunicații funcționând în benzi de frecvențe cuprinse între 1 GHz inclusiv și 57 GHz și având lărgime de bandă mai mare de 7 MHz	108 euro/frecvență (bandă de frecvență)
5.	Tarif pentru stații de radiocomunicații funcționând în benzi de frecvențe peste 57 GHz inclusiv	84 euro/frecvență (bandă de frecvență)”

Art. II. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 octombrie 2015, cu excepția art. I pct. 3 și 4 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.

Președintele Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații,
Marius Cătălin Marinescu

București, 2 septembrie 2015.
Nr. 687.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

